

آماده باشید

شاید شما هم روزی به فضا رفتید

فضایی کشوری پذیرفته می شود باید برای مدت طولانی آموزشهای طاقت فرسایی را که زندگی و کار در فضا را شبیه سازی می کند، تحمل کند. اگر فضانوردان از قبل در مورد پرواز با سفینه فضایی چیزی ندانند، در این زمینه آموزشهای کافی را خواهند دید. همچنین مدت زمان طولانی را در محفظه هایی که شباهت زیادی به فضای داخلی سفینه های فضایی دارند، خواهند گذراند. حتی فضانوردانی که با راکتها و کپسولهای سایوز به فضا پرتاب می شوند باید توانایی صحبت کردن به زبان روسی را داشته باشند.

تمامی داوطلبان در زمینه کمکهای اولیه آموزش می بینند و با ابزارهای تخصصی برای کار ایمن در فضای خارج از سفینه نیز آشنا خواهند شد. با این وجود آموزش تنها به این شبیه سازها و تجهیزات ویژه ختم نخواهد شد. داوطلبان فضانوردی مدت زمان زیادی را نیز در کلاسهای درس گذرانده و در مورد سیستمهایی که بعدها با آنها کار خواهند کرد، آموزش می بینند. همچنین در مورد علم آزمایشهایی که در فضا باید انجام دهند نیز دروسی را خواهند گذراند. در زمینه شناخت تجهیزات و نحوه تعمیر آنها در صورت بروز مشکل هم هر فضانورد آموزشهای جامعی می بیند.

تمرینات جسمانی

محیط فضا بسیار خشن و بیرحم است و انسانها تنها با شرایط موجود در روی زمین و جاذبه ای که در این کره وجود دارد، می توانند زنده بمانند. اما جاذبه در فضا بسیار ضعیف تر بوده و در آنجا بی وزنی حاکم است. بنابراین فضانوردان باید از قبل آموزشهای

از جمله صحبت کردن در میان عموم، همکاری با دیگر افراد متخصص و گاهی نیز شهادت دادن در برابر مامورین رسمی دولت. از این رو فضانوردانی که با گروههای متنوعی از مردم رابطه خوبی برقرار کنند می توانند به عنوان عضوی از یک گروه موثر و قابل اعتماد برای سفرهای فضایی دیده شوند.

مهارت ها

فضانوردان از سراسر جهان به تحصیلات دانشگاهی نیاز دارند. علاوه بر این باید در یک حوزه تخصصی مربوط به فضانیز تجربه حرفه ای داشته باشند تا بتوانند به یک تیم فضایی ملحق شوند. برای مثال خلبانان و فرماندهان باید تجارب پروازی بسیار متنوع و جامعی در زمینه پروازهای تجاری و یا نظامی داشته باشند. بسیاری از فضانوردان نیز پیشینه تحقیقاتی قابل توجهی دارند و ممکن است دارای مدارک دانشگاهی بسیار برجسته ای باشند.

برخی دیگر نیز در زمینه نظامی و صنعت هوا فضا مهارت بالایی دارند. بدون توجه به پیشینه، وقتی که یک داوطلب فضانوردی در برنامه

برای فضانورد شدن چه کارهایی باید انجام داد؟ این سوالی است که از اوایل شروع عصر فضا در دهه ۱۹۶۰ همواره پرسیده شده است. در آن روزها، خلبانان آموزش دیده ترین افراد حرفه ای در پرواز شناخته می شدند، از این رو خلبانان نظامی در صدر فهرست کسانی که لیاقت و توانایی سفر به فضا را داشتند قرار می گرفتند. اخیراً اما افراد زیادی با پیشینه های شغلی مختلف از پزشک و دانشمند گرفته تا حتی استاد دانشگاه توانسته اند زندگی در مدار زمین را تجربه کنند، در حالی که همین افراد غیر متخصص نیز باید شرایط فیزیکی بسیار مناسبی داشته باشند و آموزشهای طولانی و متنوعی را در این حوزه ببینند تا بتوانند در فضا زندگی کنند و ...

نیازهای جسمی و روانی

فضانوردان باید از لحاظ جسمی در شرایط بسیار خوبی قرار داشته باشند. یک کاندیدای خوب باید از چنان شرایط جسمی بی نقصی برخوردار باشد که بتواند زندگی در فضای بی وزنی را تحمل کند. تمام فضانوردان در هر رده و شغلی که باشند باید دست کم ۱۴۷ سانتیمتر قد داشته، از دید نسبتاً خوبی برخوردار بوده و فشار خون آنها نیز در حد نرمالی قرار داشته باشد. البته هیچ محدودیت سنی در گزینشها لحاظ نمی شود اما بیشتر کسانی که برای فضانوردی آموزش می بینند بین ۲۵ تا ۴۶ سال دارند و بارها پیش آمده که افراد مسن تر نیز برای انجام ماموریت به فضا رفته اند.

همانطور که گفته شد، در روزهای اول عصر سفر به فضا تنها خلبانان آموزش دیده اجازه سفر به فضا را داشتند اما امروزه این سفر به داشتن ویژگیهای بسیار متنوعی نیازمند است که توانایی همکاری با دیگر افراد در فضاهای بسته، یکی از آنهاست. افرادی که به فضا می روند معمولاً انسانهایی با اعتماد به نفس بالا و توانایی ریسک کردن هستند. همچنین آنها در مدیریت استرس بسیار توانا هستند و می توانند چندین کار را به صورت همزمان انجام دهند. این افراد در روی زمین نیز باید وظایف متعددی را برای محاسبه میزان توانایی در روابط عمومی خود انجام دهند